

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a JUDr. Petra Polácha ve věci

žalobce: T. O.,
bytem
zastoupený advokátkou Mgr. Kateřinou Tomáškovou
sídlem Vinohrady 45, 639 00 Brno

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2016, č. j. JMK 16641/2016,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. V projednávané věci žalobce brojí proti záznamům v bodovém hodnocení řidiče. Městský úřad Tišnov, odbor dopravy a živnostenský úřad, rozhodnutím ze dne 11. 11. 2015, č. j. MUTI 30883/2015, podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobce a potvrdil záznamy bodů v jeho evidenční kartě řidiče. Při kontrole počtu zaznamenaných bodů městský úřad vycházel z kopií jednotlivých pokutových bloků a neshledal žádné pochybení v provedených zápisech v bodovém hodnocení.
2. Odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

II. Shrnutí obsahu žaloby

3. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu. Uvedl, že po seznámení se s judikaturou správních soudů (zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 114/2014 nebo Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 A 65/2013) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v původním řízení. Vzhledem k tomu, že záznam bodů neproběhl v trestním řízení, má změna judikatury dopad i do skutkové otázky. Kontrolou pokutového bloku žalobce zjistil, že mu byly přiděleny 3 body za přestupek nepřipoutání se bezpečnostními pásy. V době přestupku byl žalobce držitelem příslušného lékařského potvrzení. Zmocněnec žalobce tuto skutečnost v přestupkovém řízení neuplatnil, čímž mu způsobil škodu. Nejvyšší správní soud nicméně v jiné věci konstatoval (rozsudek sp. zn. 7 As 41/2015), že není-li postaveno najisto, o jaký přestupek šlo, body se nepřidělí. V daném případě měl být žalobce pokutován za to, že neměl lékařské potvrzení u sebe, nikoliv za porušení povinnosti být připoután bezpečnostními pásy.
4. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, jsou body v bodovém hodnocení trestem. Proto je nutné akceptovat princip retroaktivity ve prospěch pachatele. Mělo by tak být přihlédnuto ke spáchání přestupku před 1. 8. 2011, kdy byl zaveden bodový systém (shodně např. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 A 65/2013).
5. Podle žalobce měl být rovněž zohledněn princip zahlázení trestu. Všechny aktivní bodové záznamy starší 3 let měly být vymazány. Uvedený princip vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu, podle něhož se nepřihlíží k trestům starším 3 let. Úprava obsažená v § 123e zákona o silničním provozu zahlázení trestů starších 3 let nevylučuje. Možnost použití daného principu lze dovodit i z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 30 A 63/2013. Dále žalobce zdůraznil, že zaznamenáním bodů dochází k porušení zásady *ne bis in idem*, což potvrzuje i odborná literatura. Podle žalobce tak bodové záznamy ze dne 26. 4. 2010, 15. 12. 2010, 11. 1. 2011, 1. 6. 2011, 11. 7. 2012 a 11. 3. 2013, měly být již po 3 letech zahlazeny. Žalobce nesouhlasí s tím, že je bodový systém sankcí za recidivu. Recidiva totiž nemůže být samostatnou skutkovou podstatou, za niž by měla následovat sankce ve formě dosažení 12 bodů a ztráty řidičského oprávnění. Recidiva může být pouze přitěžující okolností determinující výši sankce.
6. Žalobce dále upozornil na ústavní nekonformitu bodového systému. Ztráta řidičského oprávnění na minimálně 12 měsíců představuje zásadní omezení žalobcova práva nerušeně užívat majetek, konkrétně práva řídit vozidlo. V kontextu judikatury Evropského soudu pro lidská práva i vrcholných soudů České republiky se evidence přestupků a sankcí

v dopravě, která není časově omezena, jeví značně problematická. Lhůta evidence trestu ve formě bodů činí i 5 let, přitom s ohledem na § 105 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, je přiměřenou dobou na zahlazení dopravních přestupků 1 – 3 roky. Ústavní nekonformita podle žalobce dále spočívá v tom, že správní orgány nemohou řešit sankci ve formě přidělení bodů v rámci přestupkového řízení. Judikatura Nejvyššího správního soudu v tomto ohledu není jednoznačná. Není rovněž zřejmé, odkdy má nabytí bodů účinnost. Bodový systém je podle žalobce také neproporcionální, neboť neumožňuje udělovat počet bodů podle závažnosti přestupku. Obsahuje rovněž některé ústavně nekonformní disproporce.

7. Z výše uvedených důvodů žalobce napadl nesprávně přidělený počet bodů u všech bodových záznamů, které provedl správní orgán prvního stupně. Rozhodnutí žalovaného je proto dle žalobce nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, nezákonné z důvodu nesprávné právní kvalifikace a vydané v rozporu se základními právními principy, výkladovými metodami a judikaturou Nejvyššího správního i Ústavního soudu.
8. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí správního orgánu I. i II. stupně zrušil a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku žalobě.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní námitky nepovažuje za důvodné. Ve správním řízení byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Záznamy bodů korespondují se zákonnými podklady, které byly doloženy do spisu. Správní orgány se vypořádaly se všemi námitkami žalobce uplatněnými ve správním řízení.
10. K námitce, že žalobci byly zaznamenány 3 body za nepoužití bezpečnostních pásů, přestože vlastnil zdravotnické potvrzení, žalovaný uvedl, že se může jednat o blok z 11. 11. 2014 nebo z 11. 3. 2013. Na obou blocích je uvedeno, že řidič nebyl připoután bezpečnostním pásem a lékařské potvrzení nevlastní. Obě rozhodnutí byla žalobcem podepsána, čímž žalobce stvrdil svůj souhlas se zapsaným přestupkem. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 67/2013-16.
11. Žalovaný dále nesouhlasí s námitkou neužití principu zahlazení trestu pro bodové záznamy starší 3 let. Zmíněný princip je aplikovatelný v případě mezery v právu. V daném případě mezera v právní úpravě neexistuje, nelze tak využít analogie trestního práva. Pro oblast správního trestání neplatí úprava zahlazení odsouzení (§ 105 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů), jako u trestněprávních sankcí.
12. Co se týče porušení zásady *ne bis in idem*, žalovaný odkázal na body 39 – 41 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 114/2014-55, s nimiž se plně ztotožňuje. Otázka retroaktivity ve prospěch účastníka byla podle žalovaného řešena rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 5 As 245/2015.
13. Žalovaný dále nesouhlasí s názorem žalobce, že v rozhodnutí o přestupku musí být odůvodněn záznam bodů do evidenční karty řidiče. Počet bodů je pevně stanoven zákonem, proto není logické v rozhodnutí o přestupku odůvodňovat, kolik bodů bylo řidiči uděleno. Správním orgánům nepřísluší zabývat se ústavní nekonformitou bodového systému. Postupují v souladu se zákonem, který jim ukládá povinnost body zaznamenat.

14. S ohledem na výše uvedené žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

15. Usnesením ze dne 21. 4. 2016, č. j. 30 A 50/2016-29, soud přiznal žalobě odkladný účinek.
16. Napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumal krajský soud v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (*ex offio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
17. Krajský soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.
18. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
19. Soud nejprve shrnuje obecná východiska soudního přezkumu rozhodnutí vydaného v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů [bod IV. A) rozsudku]. Poté se zabýval námitkou chybného zaznamenání bodů za porušení povinnosti řidiče dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu [bod IV. B) rozsudku] a následně hodnotil námitku nezákonnosti spočívající v nezohlednění principu zahlazení trestu správními orgány, porušení zásady *ne bis in idem* a ústavní nekonformity bodového systému [bod IV. C)].

IV. A) Obecná východiska soudního přezkumu rozhodnutí vydaného v řízení o námitkách proti záznamu bodů

20. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je správní orgán oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). V tomto ohledu postupoval správní orgán v souladu se zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44).
21. Jak setrvale judikuje Nejvyšší správní soud (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20), blokové řízení je zjednodušeným řízením, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, především v § 84 a § 85. Pokutový blok (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. „*Při zohlednění specifík blokového řízení je*

možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena (...). V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, které stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“ Současně v citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud zdůraznil, že na pokutový blok nelze nahlížet s „rigidní přísností.“ I v případě, že by některý údaj chyběl, ale z celku by vyplývaly ostatní důležité okolnosti, nevyvolalo by to jeho nezpůsobilost být podkladem.

IV. B) Námitka chybného zaznamenání bodů za porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb.

22. Žalobce namítal, že mu byly chybně zaznamenány body za porušení povinnosti řidiče být za jízdy připoután bezpečnostními pásy, jelikož v době spáchání přestupku byl držitelem potvrzení, že pro něj ze zdravotních důvodů uvedená povinnost neplatí.
23. Ze správního spisu vyplývá, že správní orgán I. stupně si v řízení o námitkách proti záznamu bodů vyžádal pravomocné podklady (kopie pokutových bloků), na jejichž základě byly provedeny záznamy do evidenční karty řidiče. Poté ověřil správnost zaznamenaných bodů a námitky žalobce zamítl. Zákonost jeho postupu potvrdil žalovaný v napadeném rozhodnutí.
24. V podané žalobě žalobce konkretizuje své výtky proti podkladům, jež sloužily pro záznam bodů, a uvádí, že mu byly nesprávně zaznamenány 3 body za přestupek nepřipoutání se bezpečnostními pásy, neboť byl v rozhodné době držitelem platného lékařského potvrzení. Žalobce přitom nespecifikoval, za jaký přestupek mu měl být záznam 3 bodů nesprávně proveden, ani k podané žalobě nepřiložil zmiňované lékařské potvrzení, přičemž takové potvrzení není ani součástí správního spisu. Ve správním řízení uvedená námitka vznesena nebyla.
25. Úvodem soud předesílá, že míra precizace žalobních bodů do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu soud přistoupí a posoudí ho (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, publikovaný pod č. 2162/2011 Sb. NSS). Uplatnil-li žalobce v podané žalobě námitku chybného záznamu 3 bodů v obecné rovině, aniž by konkretizoval, jakého přestupkového jednání se má jeho argumentace týkat, a aniž by přiložil důkazy prokazující jeho tvrzení, předurčil tím do značné míry způsob vypořádání dané námitky soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54).
26. Soud ze správního spisu ověřil, že žalobce má v evidenční kartě řidiče zaznamenáno 9 přestupků v rozmezí let 2010 – 2015. Z toho dva přestupky z 11. 3. 2013 a 11. 11. 2014 se týkají porušení povinnosti řidiče být za jízdy připoután bezpečnostním pásem dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a žalobci za ně byly zaznamenány tři body (před 1. 8. 2011 za obdobný přestupek byly zaznamenávány jen 2 body).
27. Z pokutového bloku č., série, týkajícího se žalobcova jednání dne 11. 3. 2013 plyne, že uvedeného dne v 8:45 hodin na ulici Vídeňská v Brně žalobce porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Popis přestupkového jednání v uvedeném bloku je následující: „řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a neovlastnil lékařské

potvrzení“. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta 500 Kč. Žalobce souhlasil s projednáním věci v blokovém řízení, což stvrdil na pokutovém bloku svým podpisem.

28. Obdobně z pokutového bloku č., série, vztahujícího se k přestupku ze dne 11. 11. 2014, plyne, že se žalobce v 9:55 hodin v Tišnově na čerpací stanici B., silnice R/385, dopustil porušení povinnosti vyplývající z § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu: „řidič není za jízdy připoután, lékařské potvrzení nepředložil a nevlastní“. Za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu byla žalobci uložena pokuta 300 Kč. I v tomto případě žalobce souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení, což stvrdil svým podpisem na pokutovém bloku.
29. Není tedy sporu o tom, že žalobce byl v obou případech na základě popisu přestupkového jednání v pokutových blocích seznámen s tím, za jaké porušení povinností řidiče je mu ukládána pokuta. Souhlas s právní kvalifikací přestupku i s uloženou sankcí stvrdil svým podpisem. Pokud by skutečně žalobní tvrzení, že byl držitelem lékařského potvrzení a nevztahovala se na něj povinnost být připoután bezpečnostním pásem, bylo pravdivé, neměl se žalobce s takto formulovaným přestupkovým jednáním ztotožnit a stvrdit oprávněnost uložené pokuty svým podpisem. Byl-li v rozhodné době byl držitelem příslušného lékařského potvrzení, povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem vyplývající z § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu by se na něj s ohledem na § 6 odst. 2 písm. b) zákona vůbec nevztahovala, čehož si žalobce musel být vědom a měl takovou argumentaci při projednávání přestupku v blokovém řízení uplatnit.
30. Soud zdůrazňuje, že povaha blokového řízení vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení. Po potvrzení o převzetí pokutového bloku obviněným z přestupku a po oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu již orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení nevyhledávají žádné důkazní prostředky a neprovádějí dokazování za účelem posouzení skutkového a právního stavu věci. Souhlas přestupce s projednáním skutku v blokovém řízení vyjadřuje ztotožnění obviněného z přestupku s učiněnými skutkovými zjištěními a z nich vyplývající právní kvalifikací přestupku v blokovém řízení. Současně se přestupce podpisem pokutového bloku vzdává požadavku na provedení běžného správního řízení, tedy i možnosti závěry učiněné v blokovém řízení později zpochybňovat v řízení odvolacím (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, publikované pod č. 2838/2013 Sb. NSS).
31. Pokutový blok je nutné chápat jako pravomocné správní rozhodnutí *sui generis*, u něhož platí zásada nezměnitelnosti a nezpochybnitelnosti. Udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení (což žalobce nezpochybňuje) žalobce v souladu se zásadou *vigilantibus iura* (práva náleží bdělým) převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích [porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu]. Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Souhlasem s projednáním přestupku v blokovém řízení žalobce vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti

během projednání obou přestupků na místě, popř. v rozhodné době skutečně disponoval lékařským potvrzením, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích (shodně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).

32. Zpochybňuje-li žalobce poprvé až v podané žalobě skutkové závěry a právní posouzení obsažené v pokutových blocích a dovolává se výmazu bodů zaznamenaných na jejich základě, nelze jeho argumentaci vyhovět. V řízení o námitkách proti záznamu bodů do evidenční karty řidiče nelze s úspěchem namítat nesprávnost záznamu bodů z důvodu existence lékařského potvrzení platného v době spáchání přestupku. Ostatně žalobce v předmětné věci ani zmiňované lékařské potvrzení k žalobě nepřiložil; o pravdivosti jeho tvrzení se tak lze jen dohadovat.
33. Na základě výše uvedeného soud uzavírá, že do svého případného odklizení (srov. § 123e odst. 2 zákona o silničním provozu) jsou řádně vyplněné pokutové bloky v právní moci, svědčí jim presumpce správnosti a zůstávají rozhodným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů ve smyslu § 123a a násl. zákona o silničním provozu.
34. Námitka chybného zaznamenání bodů do evidenční karty řidiče z důvodu existence lékařského potvrzení tak není důvodná.
35. K obecně formulované námitce ohledně nutnosti aplikovat princip retroaktivity ve prospěch pachatele, soud uvádí, že v obecné rovině lze s tvrzením žalobce souhlasit. Povinnost zohlednit použití pozdějšího zákona ve prospěch pachatele i v případě záznamu bodů ostatně vyslovil již rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55. Žalobce nekonkretizoval, ohledně jakého konkrétního přestupku měla být uvedená zásada zohledněna a ani soud ze správního spisu nezjistil, že by u přestupků zaznamenaných žalobci před 1. 8. 2011 mohlo být dané zásady využito. V době nabytí účinnosti novely provedené zákonem č. 133/2011 Sb. (k 1. 8. 2011) v nyní posuzované věci nebylo vedeno žádné neskončené řízení o vině ani trestu za žádný přestupek, v němž by byl prostor pro zohlednění zásady retroaktivity ve prospěch pachatele (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2017, č. j. 5 As 245/2015-47). Ostatně před 1. 8. 2011 byly žalobci zaznamenány do evidenční karty řidiče jen přestupky, u nichž zmíněnou novelizací ke změnám ve prospěch pachatelů (tedy ke snížení počtu zaznamenaných bodů za shodné přestupky) nedošlo. Uvedená námitka tak není přílehavá.

IV. C) Námitka nezákonnosti rozhodnutí spočívající v nezohlednění některých dalších zásad správního trestání

36. Žalobce dále namítal, že žalovaný nezohlednil princip zahlázení trestu, porušení zásady *ne bis in idem* či ústavní nekonformitu bodového systému.
37. K výtce, že žalovaný měl přihlédnout k trestněprávní úpravě zakotvené v § 105 trestního zákoníku upravující zahlázení odsouzení, soud uvádí následující.
38. Žalobce se dovolává užití analogie trestněprávního institutu zahlázení odsouzení i pro záznamy bodů obsažené v evidenční kartě řidiče provedené na základě § 123c zákona o

silničním provozu. Jak správně uvádí žalovaný ve vyjádření k žalobě, použití *analogie legis* přichází v úvahu tehdy, existuje-li mezera v právu, kterou je třeba užitím analogie vyplnit. V nyní projednávané věci analogické užití trestněprávní úpravy zahlázení odsouzení nepřichází v úvahu, jelikož zde mezera v právu neexistuje. Zákon o silničním provozu obsahuje speciální úpravu možného „zahlázení“ zaznamenaných bodů – institut tzv. odečítání bodů – v § 123e zákona o silničním provozu. Body jsou řidiči odečteny, pokud se po určitou dobu zdrží páčání přestupků (resp. trestných činů), se kterými je spojen záznam bodů do registru řidičů dle Přílohy zákona o silničním provozu.

39. Z ustanovení § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu vyplývá, že řidiči, kterému nebyl ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, na jehož základě mu byl v registru řidičů zaznamenán naposled stanovený počet bodů, pravomocně uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku nebo trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, a) po dobu 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, se odečtou 4 body z celkového počtu dosažených bodů, b) po dobu 24 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, se odečtou 4 body z celkového počtu dosažených bodů zbývajících po odečtení bodů podle písmene a), c) po dobu 36 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, se odečtou všechny zbývající body. K tomuto dni provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností záznam v registru řidičů o odečtení bodů z dosaženého počtu stanovených bodů řidiči, a to nejpozději do 3 pracovních dnů ode dne, kdy vznikl řidiči nárok na odečtení bodů.
40. Z citovaného ustanovení je zřejmé, že zákonodárce v bodovém hodnocení zohlednil princip zahlázení trestu po uplynutí určité doby. Kromě plynutí času stanovil zákonodárce pro odečet zaznamenaných bodů další podmínku, kterou je zdržení se páčání přestupků (resp. trestných činů) spojených se záznamem bodů po stanovenou dobu. Zde lze hledat paralelu mezi požadavkem na nepřetržité vedení řádného života vyplývající z § 105 odst. 1 trestního zákoníku, neboť i § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu počítá s řádným dodržováním pravidel silničního provozu po určitou dobu. Z § 123e odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu vyplývá, že nedopustí-li se řidič po dobu 36 po sobě jdoucích kalendářních měsíců jednání spojeného se záznamem bodů, odečtou se mu všechny zbývající body. Nepřetržitým dodržováním pravidel silničního provozu, resp. vyvarováním se jednání spojeného se záznamem bodů do registru řidičů po dobu 3 let, dosáhne řidič „zahlázení“ všech zaznamenaných bodů. Uvedená právní úprava podle soudu dostatečně zohledňuje na straně jedné zájem na řádném dodržování pravidel silničního provozu, na straně druhé požadavek na možnost zahlázení předchozích prohřešků řádným respektováním a dodržováním pravidel silničního provozu po určité časové období (přiměřeně srov. i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2014, č. j. 4 As 151/2013-25).
41. Soud tak shrnuje, že pro záznamy bodů v registru řidičů dle § 123c zákona o silničním provozu; nelze analogicky užít trestněprávního institutu zahlázení odsouzení obsaženého v § 105 trestního zákoníku, neboť zákon o silničním provozu obsahuje v tomto směru vlastní úpravu v ustanovení § 123e – institut odečítání bodů. Odečet bodů umožňuje odstranit nežádoucí důsledky předchozích pochybení řidiče, prokáže-li řidič svým následným jednáním po určitou dobu, že je napraven, tedy že respektuje a dodržuje pravidla silničního provozu. Pokud žalobce opakovaně porušuje zákon o silničním provozu jednáním, s nímž je spojen záznam bodů do registru řidičů, v důsledku čehož ani v roce 2015 nedosáhl plného odečtení bodů za přestupky z let 2010 či 2011 dle pravidel

specifikovaných v § 123e zákona o silničním provozu, nemůže se s úspěchem na základě *analogie legis* domáhat zahlázení těchto přestupků postupem podle § 105 trestního zákoníku. V zákoně o silničním provozu neexistuje mezera, kterou by bylo nutné zaplnit analogickou aplikací trestněprávního institutu zahlázení odsouzení. Uvedená námitka proto není důvodná.

42. Co se týče namítaného porušení zásady *ne bis in idem*, soud odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publikované pod č. 3339/2016 Sb. NSS. V něm rozšířený senát dovodil, že záznam bodů do registru řidičů je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy. Současně uvedl, že není porušena zásada *ne bis in idem*. O další „trest“ se nejedná v případě, že mezi řízeními existuje „dostatečně úzké spojení“ a sankce uložená v navazujícím řízení je přímým a předvídatelným důsledkem původního odsouzení (srov. rozsudek ESLP ze dne 21. září 2006, *Maszni proti Rumunsku*, č. stížnosti 59892/00, bod 68; rozhodnutí ESLP o nepřijatelnosti ze dne 13. prosince 2005, *Nilsson proti Švédsku*, č. stížnosti 73661/01). Tak je tomu i v případě bodového systému, a to jak ve vztahu mezi sankcí za spáchání přestupku nebo trestného činu a udělením bodů, tak i ve vztahu mezi jednotlivým záznamem bodů a dosažením maximálního počtu 12 bodů (viz zejm. body 39 až 41 citovaného usnesení).
43. Soud nemá v projednávané věci důvodu odchýlit se od zmiňované judikatury. Záznam bodů do registru řidičů lze chápat jako trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny, nicméně nepředstavuje porušení zásady dvojího trestu za tentýž skutek. Záznam bodů do evidenční karty řidiče je přímým a předvídatelným důsledkem přestupku (resp. trestného činu), a tak nelze hovořit o jiném řízení. Ani pozbytí řidičského oprávnění při dosažení maximálního počtu 12 bodů není opakovaným postihem. Je jím trestáno *opakované* páčání přestupků na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, z čehož plyne, že je sankcí *sui generis* za speciální recidivu se samostatnou skutkovou podstatou, která je vyjádřena v § 123c zákona o silničním provozu. Není tedy dána totožnost skutku a nejedná se o trest za původní (jednotlivá) protispolečenská jednání. Námitku porušení zásady *ne bis in idem* proto soud neshledal důvodnou.
44. Soud nepřisvědčil ani námitkám o ústavní nekonformitě bodového systému. Bodové hodnocení přestupků, jak je v současné podobě zákonem upraveno, je podle soudu jak z hlediska výběru tzv. bodových přestupků, tak z hlediska hranice, jejíž dosažení znamená ztrátu řidičského oprávnění, ústavně konformní. Stojí na zásadě ukládání bodů za spíše závažnější přestupky a tak, že k dosažení hranice 12 bodů je třeba dopustit se v rozhodném období aspoň dvou bodových přestupků, zpravidla však tří či více. Nemůže dojít k tomu, že by někomu byly uděleny body za jednání, jichž se nedopustil (každý dostane nejvýše takový počet bodů, jaký odpovídá sumě bodových přestupků, kterých se skutečně dopustil), což zaručuje v potřebné míře i požadavek předvídatelnosti pro adresáty (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2016, č. j. 2 As 321/2015-25). Ani tato námitka tak není důvodná.
45. Soud neshledal rozpor s Ústavou ani ve způsobu přidělování bodů, k němuž dochází mimo přestupkové řízení. Zákon o silničním provozu neukládá správním orgánům povinnost uvádět ve výroku rozhodnutí o přestupku počet bodů, jež mají být do registru řidičů zaznamenány, ani informovat řidiče o celkovém počtu zaznamenaných bodů dříve, než dosáhne počtu dvanácti bodů vedoucímu k odebrání řidičského oprávnění. Záznam bodů je automatickým následkem odsuzujícího rozhodnutí u přesně určených

kategorií přestupků a výše zapsaných bodů je pevně dána, takže zde není prostor pro správní uvážení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2016, č. j. 6 As 163/2016 – 39). Soud má za to, že zmiňovaná právní úprava je předvídatelná, dostatečně určitá a umožňuje adresátům i správním orgánům jednoznačně stanovit počet zaznamenaných bodů za spáchaný přestupek.

46. Argumentaci žalobce o ústavní nekonformitě záznamu bodů do registru řidičů s ohledem na vše shora uvedené proto soud nevyhověl.

V. Závěr a náklady řízení

47. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným, proto žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
48. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. 5. 2018

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
K. M.